Lietas Nr. 129051814
Lietas arhīva Nr. 104AA-0570-15/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 4.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis B.Geimans,
tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,
izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **SIA "/Nosaukums A/"**, reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu,

konstatēja:

2013.gada 6.decembrī Rīgas pašvaldības policijas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Z V Nr.136688 par to, ka /adrese/, Rīgā, 2013.gada 19.novembrī plkst.20.45 SIA "/Nosaukums A/" nav noslēgusi, aizmūrējusi vai aiznaglojusi neapdzīvotas un saimnieciskai darbībai neapdzīvotas ēkas logus un durvis no pagalma puses, nenodrošinot pret nepiederošu personu iekļūšanu un uzturēšanos tajā, pārkāpjot 2008.gada 8.jūlija Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 15.2.1., 22.punktu (l.l.18.).

Ar 2014.gada 16.janvāra Rīgas domes Administratīvās komisijas Austrumu apakškomisijas lēmumu Nr. D57 3-2741-2 SIA "/Nosaukums A/" uzlikts naudas sods 500 EUR apmērā (l.l.33.).

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – iestāde) 2014.gada 25.februāra lēmumu Nr.D57 8-14 grozīts iepriekš minētais lēmums daļā par naudas soda apmēru, uzliekot SIA "/Nosaukums A/
" naudas sodu 300 EUR apmērā (l.l.8.).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu minētais 2014.gada 25.februāra lēmums Nr.D57 8-14 atstāts negrozīts, bet SIA "/Nosaukums A/" sūdzība noraidīta (l.l.89-94).

Par minēto spriedumu SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu un izbeigt lietvedību administratīvajā lietā.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka, lai gan iestādes pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka neeksistē lēmums par administratīvās lietvedības uzsākšanu dotajā lietā, kā arī nav šāda lēmuma rezolūcijas formā, jo lietas materiālos ir tikai rezolūcija - „rīcībai", rajona tiesnese, bez jebkādas motivācijas ir norādījusi, ka tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Tas ir, tiesnese ar pārsūdzēto spriedumu ir akceptējusi, ka uz Rīgas domes Administratīvo komisiju neattiecas LAPK 238.pantā noteiktās prasības par lēmuma pieņemšanu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu.

Lai gan tiesnese sprieduma motīvu daļā norādījusi, ka pierādījumus ir novērtējusi pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, sprieduma motīvu daļā tā arī nav atrodams, ka vispusīgs, pilnīgs un objektīvs lietas materiālu vērtējums, tajā skaitā nav dots vērtējums pieteicējas pārstāves paskaidrojumiem, kā arī atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē izteiktajam viedoklim.

SIA „/Nosaukums A/" tiek saukta pie administratīvās atbildības par to, ka nav izpildījusi Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 15.2.1.punktu, un nav nodrošinājusi neapdzīvotās vai saimnieciskajai darbībai neizmantotas ēkas noslēgšanu, logu un durvju aizmūrēšanu vai aiznaglošanu, lai novērstu nepiederošu personu iekļūšanu un uzturēšanu tajos.

Tiesnese nav uzskatījusi par nepieciešamu pat izvērtēt pieteicējas pārstāves norādīto faktu, ka faktiski ir strīds par to, kas atrodas uz zemes gabala Rīgā, /adrese/, un vai tā ir uzskatāma par ēku, kurai vispār ir iespējams kaut ko aiznaglot vai aizmūrēt.

No daudzkārtējiem ekspertu atzinumiem ir redzams, ka grausts Rīgā, /adrese/, tika apskatīts no ārpuses ar pacēlāja palīdzību, jo ieiet tajā ir bīstami, jo jebkurā mirklī var sagrūt sienas.

Ja iestāde un tiesnese uzskata, ka graustā iespējams vēl kaut ko aiznaglot vai aizmūrēt, tad sūdzības iesniedzēja vēlas saņemt motivētu skaidrojumu par to, kā to iespējams veikt, klaji ignorējot ekspertu atzinumus par šī grausta stāvokli un bīstamību tam pat tuvoties.

Lietā nevar būt strīda, ka no 2010.gada marta SIA „/Nosaukums A/" ir nekustamā īpašuma Rīgā, /adrese/, īpašniece, taču lietā ir strīds par to, kas faktiski 2013.gada novembrī atradās uz zemes gabala Rīgā, /adrese/: ēka vai grausts, un vai

jēdzieni ēka un grausts ir sinonīmi.

No latviešu valodas skaidrojošās vārdnīcas redzams, ka ēka ir celtne, ko parasti izmanto dzīvošanai, saimnieciskām, ražošanas vai sabiedriskām vajadzībām; atsevišķs objekts celtņu kompleksā, bet grausts ir veca, izmantošanai nederīga celtne.

Savukārt tiesas sēdē Rīgas domes Administratīvās komisijas pārstāvis izteica savu viedokli, ka ēkām esot vairāki stāvokļi: labs stāvoklis, slikts stāvoklis, grausts un būvgruži. No viņa netika saņemta atbilde uz jautājumu, kā var atrast ēkas ieejas durvis un kāda konkrēta dzīvokļa kādu telpu ēkā, kuras stāvoklis pēc atbildētājas pārstāvja viedokļa ir būvgruži.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā nevar būt strīda, ka ēkas Rīgā, /adrese/, sakarā ar to avārijas stāvokli tika atbrīvotas 1982.gadā un līdz 2011.gadam valsts amatpersonu nolaidības rezultātā, jo nekad nav tikušas veiktas nekādas darbības šo ēku saglabāšanai, par ko neviens ēkas īpašnieks nekad nav ticis administratīvi sodīts, divas no tām faktiski nelikumīgi tika nojauktas un viena atlikusī tika novesta līdz grausta stāvoklim.

2011.gada 11.oktobrī ar Rīgas domes īpašuma departamenta direktora lēmumu ēka Rīgā, /adrese/, klasificēta kā grausts, kurš faktiski kā apdraudošs sabiedrisko kārtību ir tikai nojaucams, kā tas noteikts ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2011.gada 15.novembra lēmumu Nr.3888, kas arī ir noticis, jo šo graustu Rīgas domes īpašuma departaments piespiedu kārtā arī ir pilnībā nojaucis.

SIA „/Nosaukums A/" faktiski ir ķīlniece situācijā, kad valsts un pašvaldības amatpersonas cenšas piesegt faktiski savu noziedzīgo nodarījumu faktiski ļaujot aiziet bojā valsts īpašumam.

Vispārzināms fakts, kas nav jāpierāda, ka divu gadu laikā mūra ēka nevar nonākt līdz grausta stāvoklim un kļūt bīstama apkārtējiem.

Bez tam sprieduma motīvu daļā nav atrodams, ka SIA „FFB Serviss" saskaņā ar SIA „/Nosaukums A/" noslēgtajiem uzņēmuma līgumiem ir veicis mājas logu un durvju aiznaglošanu ar OSB plātnēm, kā arī teritorijas norobežošanu ar žogu, ko apstiprina arī darbu nodošanas-pieņemšanas akti, kurus tiesnese ir pilnībā ignorējusi. OSB plātnes no logiem un durvīm, kā arī žogs 2013.gada novembrī „nezināmu" iemeslu dēļ ir izgaisuši.

Spriedumā nav atrodama nekāda motivācija tam, ka ir pilnībā ignorējams administratīvajās tiesībās noteiktais vienlīdzības princips un lietas materiālos esošais Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 12.augusta lēmums Nr.D57 29-12, ar kuru pie analoģiskas situācijas tika nolemts izbeigt SIA „/Nosaukums A/" administratīvā pārkāpuma lietvedību, atzīstot par pamatotu SIA „/Nosaukums A/" sūdzībā norādīto, ka pamatojoties uz Rīgas domes 15.11.2011. lēmuma Nr.3888 par ēkas piespiedu sakārtošanas darbu izpildi /adrese/, Rīgā, (kadastra Nr. /numurs/) nolēmumu daļas 3.punktu Rīgas domes īpašuma departamentam ir jānodrošina lēmuma piespiedu izpilde tādā apjomā, kas nodrošinātu sabiedriskās drošības un kārtības apdraudējuma novēršanu, kurš ir stājies likumīgā spēkā, līdz ar to nav tulkojams pretēji tajā norādītajam tekstam.

Tieši administratīvajās tiesībās ir definēts vienlīdzības princips, kurš nosaka, ka pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, iestāde un tiesa pieņem vienādus lēmumus.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.$^{2\,1}$ panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes 2014.gada 25.februāra lēmumu Nr.D57 8-14 tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un spriedumā un lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, pievienojas iestādes (l.l.8) un tiesas (sprieduma lapas 4-6) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Nav pamatota sūdzības iesniedzējas norāde, ka tiesas sprieduma motīvu daļā nav atrodams, ka SIA „FFB Serviss" saskaņā ar SIA „/Nosaukums A/" noslēgtajiem uzņēmuma līgumiem ir veicis mājas logu un durvju aiznaglošanu ar OSB plātnēm, kā arī teritorijas norobežošanu ar žogu.

Kā redzams no sprieduma 5.lpp. 4.rindkopas, tiesa ir atsaukusies uz uzņēmuma līgumiem Nr./numurs/-12 un /numurs/-12 ar pielikumiem starp SIA „FFB Serviss" un SIA „/Nosaukums A/", norādot, ka iesniedzējai, kā ēkas /adrese/ Rīgā, īpašniecei ir pienākums nodrošināt logu un ieejas durvju noslēgšanu, aizmūrēšanu vai aiznaglošanu, lai novērstu nepiederošu personu iekļūšanu un uzturēšanos tajā, kā to nosaka 2008.gada 8.jūlija Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 15.2.1.punkts.

Tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība pēc būtības satur tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti un izvērtēti rajona tiesas spriedumā, līdz ar ko tiesu kolēģija pievienojas rajona tiesas izdarītiem secinājumiem, un atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama.

Tas, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli par pirmās instances tiesas spriedumā doto vērtējumu, nevar būt par pamatu, lai atceltu minēto spriedumu.

Tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts neviens jauns apstāklis, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai taisot spriedumu.

Tādējādi, tiesu kolēģija atzīst, ka SIA "/Nosaukums A/" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta saskaņā ar Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi"

22.punktu, bet rajona tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.

Pārējos sūdzības iesniedzējas argumentus tiesu kolēģija nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, kā arī ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" 61.punktu (iesnieguma Nr.16034/90)).

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22}pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA "/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese L.Kuzmane